

Diakonen i embetskomiteen

Diskusjonen om Embetet i Den norske kirke går høylydt for seg nå om dagen. Innstillingen fra et utvalg nedsatt av Kirkerådet ble offentliggjort i slutten av februar, og foreløpig synes det som om de fleste har en eller annen kritisk kommentar til det arbeidet som er utført. Den er for tiden til høring i en rekke ulike fora og skal etter planen opp på Kirkemøte til høsten. Foruten et massivt flertall av teologer har også komiteen hatt en kantor, en kateket og en diakon. Den siste er soknediakon Randi Synnøve Tjernæs i Furuset menighet. Diakonos antyder i en samtale med henne at det vel nærmest må føles som å være en spurv i tranedans. Hun nekter ikke for at det har vært opplevd slik til tider, men det har også vært en interessant prosess.

• *Hva har arbeidet betydd?*

I utgangspunktet var jeg sterkt i tvil om jeg ville delta i dette arbeidet. Embetet er et felt som man ikke så lett forholder seg til når man ført og fremst er opptatt av det praktiske felt. Jeg hadde nok følt at embetsspørsmålet var viktig, men jeg var liksom ikke så interessert. Den holdningen ble etter hvert endret. Jeg ble simpelt hen tvunget til å sette meg inn i spørsmålene, selv om jeg hele tiden hadde en

følelse av å se det hele litt utenfra. Alt i alt har det vært inspirerende for en praktiker å lære mer, og faktisk har jeg etter hvert også sett at dette er et viktig spørsmål også for en som arbeider på grasrota i menigheten.

Tjenesten har på mange vis kommet i nytt lys. Etter hvert har det også blitt klart for meg at diakonien ikke har

en så sentral plass i kirkens liv som vi diakoner tror den har. Ja det har til tider vært en sorg å oppleve hvor lite innforstått man er med diakonien i teologiske kretser. I festtaler og opphøyde øyeblikk er den der, men ellers kan diakonien nokså lett forsvinne.

• *Hva synes du egentlig hovedproblemet ved dette arbeidet har vært?*

Som diakon ser jeg her en grunnleggende teologisk problematikk. Diakoniatet har i vår kirke ikke vært en del av det kirkelige embetet. Dette er etter min mening en mangel ved vår embetsteologi. Forkynnelse og handling må gå hånd i hånd. Dette er jo et sentralt bibelsk anliggende. I dette spørsmålet fremtrer kirken ofte dualistisk. Ja, jeg spør meg ofte om vi virkelig tar inkarnasjonen på alvor. For meg som diakon i en menighet, er det viktig at jeg ikke bare forstår min tjeneste ut fra det allmenne

prestedomme. Jeg vil fremstå med et eget kall og en egen myndighet til å utøve diakoni. Dette arbeidet skal som alt annet kirkelig arbeid være en tjeneste for menigheten og skje i et samarbeid. Embetsteologi har for meg mye med selvforståelse og ståsted å gjøre.

• *Du tilhører mindretallet i komiteen, hva står dere for?*

I motsetning til flertallet som hevder at det bare gis ett embete og det er presteembetet, ønsker vi som tilhører mindretallet og utvikle/utrede

det tredelte embete i en eller annen form. Det er biskop, prest og diakon som vi her tenker på. Bare gjennom en slik modell vil diakonen og diakonien få en saksvarende plass i kirken. Når vi går for en videre utredning er det fordi vi ser at det er sider ved dette spørsmålet som ennå er uklart. Men generelt er det mange som mener at diakonien står foran store oppgaver i tiden som kommer. Det gjelder ikke bare de enkle hjemmebesøk hos ensomme mennesker, men også større sosiale utfordringer som evthanasi. Når

evangeliet skal leves ut blant dagens mennesker er diakonien et svært viktig språk og en avgjørende arbeidsform. Da er det viktig at diakonen kan fremstå med myndighet og ikke bare "låne" sin myndighet fra presten.

Jeg er imidlertid optimistisk i forhold til saken, jeg tror det vil gå diakoniens vei. Det som er positivt med denne utredningen er at ting er så tydelige at folk reagerer.

Bispemøtet: Om embetskomiteens utredning

Sak BM 04/2001 - Embetskomiteens utredning

Embetskomiteen ble opprettet på bakgrunn av Kirkemøtets vedtak i saken "Vigsling av kantorer" (sak KM 10/98): "På bakgrunn av den dyptgående uenighet om de ulike tjenestens forhold til det kirkelige embete som arbeidet med vigsling av kantorer på ny har avdekket og dokumentert, vil Kirkemøtet be Kirkerådet nedsette et eget utvalg som kan gjennomføre den embetsteologiske avklaring som et stort antall av høringsinstansene ber om og som Bispemøtet anbefaler. Det forutsettes at arbeidet tar hensyn til de økumeniske samtaler vår kirke har deltatt i, og at utvalget har avsluttet sitt arbeid slik at saken kan komme opp innenfor rammen av innværende kirkemøteperiode."

Da utvalget ble nedsatt våren 1999 fikk det følgende mandat:

'Utvalget skal gi en embetsteologisk tilrettelegging av de ulike tjenestene i Den norske kirke (prest, biskop, diakon, kateket, kantor) hver for seg og i forhold til hverandre. Videre skal utvalget gi en utredning av vigslingens betydning for kirkelig tjeneste. Fremstillingen skal gis i lys av vår kirkes læregrunnlag og de aktuelle utredninger fra nyere tid.

Utredningen bør søke å gi svar på de problemstillinger som er formulert i innstillingen 'Vigsling av kantor'.

Det forutsettes at arbeidet tar hensyn til de økumeniske samtaler vår kirke har deltatt i.

Utvalget skal om mulig ha avsluttet sitt arbeid slik at saken kan komme opp for Kirkemøtet innenfor rammen av innværende kirkemøteperiode.'

Bispemøtet har tidligere gitt uttrykk for at saken ikke bør behandles på Kirkemøtet i 2001.

Kirkerådet har imidlertid anmodet Bispemøtet om å ha en endelig behandling av Embetskomiteens innstilling i september 2001. Når Bispemøtets innstilling foreligger, behandler Kirkerådet saken endelig ved sitt AU og fremmer deretter saken for Kirkemøtet 2001.

Bispemøtet hadde en foreløpig drøfting av Embetskomiteens innstilling.

Vedtak:

Foreliggende utredning vil være et viktig samtaledokument for videre drøfting og avklaring av embetsteologiske spørsmålsstillinger i vår kirke.

Dersom saken skulle komme opp til behandlingen på Kirkemøtet i 2001 forutsetter Bispemøtet at det ikke fattes endelig vedtak. Det er viktig at disse spørsmål drøftes over tid og at konklusjonene ikke trekkes for raskt..